

ЗМІСТ

ВСТУП	6
Розділ 1.	
НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ	
ДО ОЦІНЮВАННЯ ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ ПРОДУКЦІЇ	
1.1. Основні поняття й визначення	8
1.2. Системне уявлення технічних засобів виробництва у переробній та харчовій промисловості	14
<i>Контрольні запитання</i>	22
РОЗДІЛ 2.	
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВЛАСТИВОСТЕЙ,	
ПОКАЗНИКІВ ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ ТА ЯКОСТІ ОБЛАДНАННЯ	
ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА	
2.1. Властивості обладнання	23
2.1.1. Підходи до класифікації властивостей	23
2.1.2. Система властивостей обладнання закладів ресторанного господарства та їх структуризація . . .	27
2.2. Показники технічного рівня і якості обладнання.	39
2.2.1. Загальна класифікація показників якості продукції	39
2.2.2. Техніко-економічні показники якості обладнання закладів ресторанного господарства . . .	42
<i>Контрольні запитання</i>	53
РОЗДІЛ 3	
ОЦІНКА ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ І ЯКОСТІ ОБЛАДНАННЯ	
3.1. Теоретико-методичні основи кількісної оцінки якості продукції	55
3.2. Формування номенклатури показників технічного рівня і якості обладнання	58
3.3. Визначення значень показників якості	66

3.4. Вибір базових показників для порівняння	67
3.5. Оцінювання значень показників якості	70
3.6. Призначення коефіцієнтів вагомості показників якості	73
3.7. Вибір методу об'єднання одиничних показників у комплексний показник	78
3.8. Обчислення комплексної оцінки технічного рівня і якості	81
<i>Контрольні запитання</i>	87

РОЗДІЛ 4

КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ І ЯКОСТІ ТОРГОВЕЛЬНОГО ХОЛОДИЛЬНОГО ОБЛАДНАННЯ

4.1. Визначення показників технічного рівня і якості	89
4.2. Оцінки одиничних показників технічного рівня і якості	106
4.3. Узагальнена оцінка технічного рівня і якості торговельного холодильного обладнання	117
4.4. Оцінка технічного рівня та якості кондиціонерів спліт-систем	136
<i>Контрольні запитання</i>	145

РОЗДІЛ 5

ДИФЕРЕНЦІАЛЬНА І КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ І ЯКОСТІ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ МЕХАНІЧНОЇ ОБРОБКИ ХАРЧОВОЇ СИРОВИНИ

5.1. Показники технічного рівня і якості	146
5.2. Оцінки одиничних показників технічного рівня і якості	157
5.3. Узагальнена оцінка технічного рівня і якості	161
5.4. Оцінка технічного рівня та якості машин для нарізання гастрономії	168
5.5. Оцінка технічного рівня та якості машин для виробництва ковбас	175

5.6. Оцінка технічного рівня та якості посудомийних машин	187
5.7. Оцінка технічного рівня та якості універсальних кухонних машин	192
<i>Контрольні запитання</i>	194

РОЗДІЛ 6

ДИФЕРЕНЦІАЛЬНА Й КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ ТА ЯКОСТІ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ТЕПЛОВОЇ ОБРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

6.1. Показники технічного рівня і якості	196
6.2. Оцінки одиничних показників технічного рівня і якості теплового обладнання	211
6.3. Узагальнена оцінка технічного рівня і якості	221
6.4. Оцінка технічного рівня і якості імпортного теплового обладнання	226
6.5. Оцінка технічного рівня і якості універсальних кавомашин для закладів ресторанного господарства	235
6.6. Оцінка технічного рівня і якості грилів з відкритою робочою зоною	244
<i>Контрольні запитання</i>	247

ГЛОСАРІЙ	249
---------------------------	-----

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ	265
------------------------------------	-----

ВСТУП

При розвитку ринкових відносин якість продукції, що розробляється або випускається, здобуває особливу актуальність.

Проблема забезпечення й підвищення якості продукції актуальна для всіх країн і підприємств. Від її рішення в значній мірі залежить успіх та ефективність національної економіки.

За даними економічних досліджень, приріст прибутків від господарської діяльності за рахунок підвищення якості продукції на порядок вище, ніж за рахунок збільшення об'єму її випуску.

Проблема якості продукції займає особливе місце у науково-технічному прогресі. З одного боку, у продукцію втілюються досягнення (рівень) науково-технічного розвитку цього виробництва, з іншого боку, рівень якості продукції розкриває невірні рішення проблеми та вказує шлях подальшого розвитку даного виробництва.

З розвитком науково-технічного прогресу проблема якості не спрощується, а, навпроти, стає більш складною. При цьому варто мати на увазі те, що підвищення якості продукції – завдання довгострокове й безперервне. Рівень якості продукції не може бути постійною величиною. Вироби залишаються технічно-прогресивними, зручними, привабливими, модними доти, поки на зміну їм не прийдуть нові, більш досконалі, що обумовлено поступальним розвитком науки й техніки у відповідній галузі виробництва.

Високий рівень якості продукції – основа її конкурентоспроможності.

Для підвищення якості продукції, що випускається, і забезпечення конкурентоспроможності виробництва на підприємствах України активно впроваджуються системи якості у відповідності зі стандартами ДСТУ ISO серії 9000.

Розробка стратегії політики й діяльності підприємства по забезпеченню якості продукції дозволяє забезпечити технологічні процеси виробництва сучасним, прогресивним, високоякісним обладнанням.

Тому майбутньому фахівцю недостатньо лише знати будову, принцип дії й технічну характеристику обладнання, що знаходиться в експлуатації, та того, що випускається заводами галузевого машинобудування. Він зобов'язаний бути здатним кількісно оцінити досягнутий до теперішнього часу технічний рівень, якість, надійність та ефективність в експлуатації різноманітних типів торгово-технологічного обладнання, вміти виявити й рекомендувати для технічного оснащення виробництва найбільш прогресивні моделі обладнання, сформулювати загальні рекомендації з виробництва й розробки нових конкурентоспроможних моделей, які враховують сучасні напрямки в конструктивно-технічних рішеннях, а також вимоги спеціалістів-технологів до технічних параметрів і якості експлуатованого обладнання.

Для цього він повинен засвоїти науково-теоретичні основи кількісної оцінки якості і технічного рівня продукції й набути відповідні навички в даній області знань.

Розділ 1. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ ПРОДУКЦІЇ

1.1. Основні поняття й визначення

Кризовий стан вітчизняної економіки обумовлює виключну актуальність рішення проблеми забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Світова практика свідчить, що найбільш результативним внутрішнім резервом забезпечення конкурентоспроможності продукції є впровадження ефективних систем якості.

Одним з восьми принципів всеохоплюючого управління якістю (Total Quality Management) TQM є прийняття рішень, заснованих на фактах. Реалізація цього принципу передбачає застосування різних методів збору та аналізу фактичних даних стосовно якості продукції, процесів та послуг. Для грамотного і результативного використання цього принципу працівникам підприємства достатньо знати «споживчу» сторону цієї справи, тобто як ці рішення спрямовані на задоволення потреб споживачів, і впевнено володіти нею.

На сьогодні слово «якість» займає одне з перших місць по частоті використання у публікаціях, присвячених процесам виробництва. І це цілком логічно, тому що немає більше актуального завдання, чим забезпечення високої якості продукції. Однак висока частотність використання ще не є ознакою того, що суть цього терміна ясна, зрозуміла, а його застосування цілком правомірне й обґрунтоване.

Що ж таке **якість**?

Великий тлумачний словник. Сучасна українська мова від А до Я. (Загнітко А.Н., Щукіна І.А. – Донецьк, 2008) дає такі тлумачення поняття «Якість».

1) внутрішня визначеність предмета, що становить специфіку, що відрізняє його від усіх інших;

2) ступінь вартості, цінності, придатності чогось для його використання за призначенням;

3) та чи інша характеристика, ознака, властивість, риса когось, чого-небудь;

4) сукупність характеристик продукції або послуг щодо її здатності задовольнити встановлені та передбачені потреби.

Термінологічний словник «Якість, стандартизація, сертифікація» (Ю. Кайфман, Л. Шишкіна, Львів, 1996 р.), підготовлений Технічним комітетом зі стандартизації «Управління якістю й забезпечення якості» (ТК-93), дає наступне визначення цього терміна.

Якість – сукупність характеристик об'єкта, які стосуються його здатності задовольнити установлені й передбачувані потреби.

При цьому передбачається, що ці потреби повинні бути переведені в певні характеристики на підставі встановлених критеріїв. Критерії, які повинні бути дотримані, перетворюються у вимоги. Саме переклад потреб, які об'єкт здатний задовольняти, у набір кількісно або якісно (змістовно) описаних вимог до його характеристик, щоб забезпечити можливість їхньої реалізації й перевірки, формує набір вимог до якості. Потреби можуть містити, наприклад, такі аспекти, як експлуатаційні характеристики, функціональну придатність, надійність, безпеку, вимоги навколишнього середовища (вимоги суспільства), економічні та естетичні вимоги. У багатьох випадках потреби можуть змінюватися з часом; це припускає проведення періодичного аналізу вимог до якості.

Саме в такому значенні використовується термін «**якість**» у даному курсі.

Нижче наведені визначення інших понять, які мають зв'язок з навчальним матеріалом курсу.

Базове значення показника якості продукції – значення показника якості продукції, яке прийнято за основу при порівняльному оцінюванні її якості.

Безаварійність – властивість конструкції виробу не допускати переходу відмов у критичні.

Безвідмовність – властивість об'єкта виконувати задану функцію при заданих умовах протягом заданого інтервалу часу.

Безпека – відсутність недопустимого ризику, пов'язаного з можливістю завдання будь-якої шкоди.

Брак – продукція, передача якої споживачу не допускається через наявність дефектів.

Визначальний показник якості продукції – показник якості продукції, за яким приймають рішення щодо оцінювання її якості.

Вимога – положення, що містить критерії, які слід дотримати.

Вимоги до якості – вираження певних потреб чи їх переведення у набір кількісно чи якісно встановлених вимог до характеристик об'єкта, з тим, щоб зробити можливою їх виконання та перевірку.

Властивість продукції – об'єктивна особливість продукції, що може виявлятися під час її створення, експлуатації чи споживання.

Дефект – невиконання заданої чи очікуваної вимоги, яка стосується об'єкта, а також вимоги, що має відношення до безпеки.

Допустимий недолік – недолік, ступінь значущості якого достатньо відомий, але який не повинен викликати якогось істотного погіршення характеристик якості стосовно номінальних чи доцільно прогнозованих експлуатаційних вимог.

Забезпечення якості – усі планові і систематично виконувані види діяльності в межах системи якості, підтверджені в разі потреби, які необхідні для створення достатньої впевненості в тому, що об'єкт буде виконувати вимоги до якості.

Загальне управління якістю – підхід до управління організацією, спрямований на якість, який ґрунтується на участі усіх її членів і спрямований на досягнення довготермінового успіху шляхом задоволення потреб споживачів і користі для членів організації і суспільства.